

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 48. Romanorum postulatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul.XIV. diolanensis; Geraldus Podinus cognomi-

A.C.1378.

natus ex Majore Monasterio; Jacobus

Ursinus; Petrus Flandrinus; Guilielmus

Noëlletus; Petrus Verrucanus; ac Pe-

trus Lunius. En versantes Romæ sex-

Sup. §.42.

decim Cardinales! Sex Avenione reman-

serant, Anglicus Grimoardus Albani,

Ægidius Aiscelinus Tusculi, Joannes Blan-

dacijs Sabinæ Antistites, Petrus Monti-

racius, Guilielmus Chanacius, & Hu-

go Martialifanensis: Joannes Grangius

agnomine Ambianensis tunc legatione

fungebatur in Hetruria. Erant omnino

viginti tres Cardinales.

Qui Romæ aderant, accersitos ad se

Senatorem, ac reliquos Primores urbis

jusserunt jurare observationem illius de

Sup.lib.36.

§.45.

conclavi sanctionis *Ubi periculum*, vicique

ac palatii Vaticani, ubi conclave haben-

dum effet, fidelem custodiam, ac defen-

sionem ab omni violentia. Sed e S.Mariæ

templo Novo, ubi Papa Gregorius modo

terræ mandabatur, nondum abierant Car-

dinales: cum civitatis Administratores

•is exposuere sequentia:

§. XLVIII.

Romanorum postulatio.

Diuturnam Paparum per absentiam de-
floruit Roma, & universa pæne Ita-
lia. **R**omana templo, unde titulos Car-
dinales

dinales obtinent, atque palatia corrue- Sæcul.XIV.
 runt magna hospitum offensione toto ex A. C. 1378.
 orbe Christiano pietatis causa venientium.
 His malis afferri remedium haud po-
 test certius, quam assidua Papæ, & Car-
 dinalium præsentia in loco, ubi sacram
 sedem Deus ipse constituit; & ubi Su-
 premi Antistites omnes usque ad Cle-
 mentem V residebant. Ex illo tempore
 non abfuerunt, nisi quia Galli erant vel
 transmontani, majoremque patriæ, quam
 dignitatis suæ, ac divini nutus ratio-
 nem ducebant. Hæc Paparum absentia
 seditionis ansam præbuit urbibus & lo-
 cis provinciæ, quæ vetus Ecclesiæ Ro-
 manæ patrimonium est; cuius populi a
 Prætoribus exteris vexati & oppressi tur-
 bas & bella commoverunt tanta, ut Ec-
 clesia suis ex possessionibus parum emo-
 lumenti caperet. E contrario eas tuen-
 di gratia thesauros omnium orbis Eccle-
 siarum sumptibus collectos ita consum-
 psit, ut exhausta modo magnam in con-
 temptione venerit. Finiebant Romani
 effictim orando, ut Cardinales in præ-
 sens Italum eligerent Papam.

Reponebant se daturos Ecclesiæ Pa-
 storem, quem revera idoneum crederent
 sine respectu nationis, aut personæ. Tum Vitæ. p.464.
1207. 1237.
 conclavi providebant de custodia; quæ
 spectabat ad Petrum Crosum Arelaten-
 sem Archiepiscopum, tanquam Ecclesiæ

Secul. XIV. Romanæ Cubicularium. Sed tumultum inter Romanos cœptum veritus, Castello S. Angeli se includere statuit; & Guilielmum Voltanum Massiliensem Episcopum rogavit, ut ipsius loco custodiam conclave in se susciperet. Nec erat abs re Cubicularii metus. Nam Romani dimissis ex urbe cunctis Nobilibus, qui continere populum potuissent, accitos e vicinia multos rusticos feroce, ac inhumanos (Montani vocabantur) ad pontium, & portarum custodiam adhibebant, ut ne Cardinales exire Roma possent.

Papebr. p. 96
n. 6. Antequam conclave intrarent, inita, quem in Papam eligerent, consultatione Galli quidem concordabant. Lemovices alium, alium reliqui volebant: hoc solum convenit inter Gallos omnes, ut ne aliquem de Cardinalibus Italis cooptarent; qui, cum essent tantum quatuor, vincere nequirent. Hi quatuor cupiebant Italum: nec poterant inducere animum, ut Gallum eligerent. Demum Cardinales Galli Lemovicibus adversi cooptare potius Italum, quam Lemovicem cum Italis decernebant, dicentes palam, totum orbem cepisse satietatem nationis hujus, quæ tamdiu posse dillet pontificatum quasi hæreditarium. Ergo Lemovices inter se statuebant eligere Italum Romana purpura non conspicuum; & proponebant Archiepiscopum Barianum.

num. Sperabant enim fore, ut Cardinales Itali in eum potius, quam in Gallum aliquem consentirent, ac reliqui acquiescerent propterea, quod esset Vir doctissimus; diu Avenione in stylo Romanæ curiæ probe exercitatus: natusque Neapoli subjecta ditioni Joannæ Principis magno Cardinalium favore florentis. Fama hujus optionis prius emanavit, quam in conclavi agerent.

Sæcul.XIV.
A.C.1378.

n. 8.

§. XLIX.

Eligitur Urbanus VI.

Omnes sexdecim hoc intrarunt 7 Aprilis die Mercurii ante sacra Ramalia: moxque vesperi clauso, & custodiis munito conclavi Cardinales Acrifolius ac Pictaviensis, quod de Archiepiscopo Bariano statuerant, Cardinali de S. Petro indicarunt. Cum hic & Mediolanensis cum illis consentirent, numeratis suffragiis videbant se habere duas eorum partes tertias. Postero die Iovis 8 Aprilis Cardinales convenerunt in facellum conclavis adhuc bene custoditi: & cum Liturgiæ de Spiritu Sancto ex more adfuissent, post modicam deliberationem Cardinalis Acrifolius, O Domini! ajebat: jam confideamus! mox Papam habebimus: non dubito. Cardinalis Ursinus cupiebat rem ducere longius; &

n. 9.

n. 10.

U 5

cla-